

ع ۱۲

۱
۱
۸
۸
۳
۵
۶
۷
۸
۷
۶
۵
۴
۳
۲
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۵۱
۸۱
۷۱
۶۱
۵۱
۴۱
۳۱
۲۱
۱۱
۸۸
۸۸
۸۸
۳۸
۵۸
۶۸
۷۸

۱۳۵ ۸۱

۴۴۴۹

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجموعه از چند دوره قرآن و ادعیه

مؤلف

موضوع

شماره اختصاصی (۲۱۵) از کتب (خطی) امامانی

تیمار سر لشکر مجید نیروزی (ناصر الدوله) یکتایفانه مجلس شورای ملی

شماره ثبت کتاب

۴۴۵۷۹

۵۳۴۳

کتابخانه
مجلس شورای
امامی

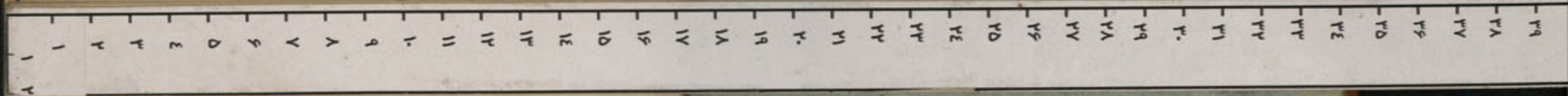
خطی اهدائی

۲۱۵

ن ۱۱

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتاب مجموعه از چند نسخه قرآن و ادعیه	
مؤلف	شماره ثبت کتاب
موضوع	۴۴۵۷۹
شماره اختصاصی ۲۱۵ (از کتب خطی) (لحه‌ای)	۵۲۴۳
تیمار سر لشکر معبد نوروز (ناصر النوله) و کتابخانه مجلس شورای ملی	

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
خطی اهدائی
۲۱۵

۲۴۱۵

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ عَلَى صِرَاطٍ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

مُسْتَقِيمٍ تَنْزِيلَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ

لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ

فَهُمْ غَافِلُونَ لَفَدْخُوا الْقَوْلَ

عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَافِهِمْ أَغْلًا

فَهِيَ إِلَى الْأَذْنَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا

بِالْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

الْبِهِمُ اشْتَرَفَ كَذَّبُوهُمَا فَعُزِّرْنَا

برای ایشان از کینه و کینه زدند و او را برافروختند

بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُمُ مُرْسَلُونَ

به پیغمبری گفتند پس بگو ما برای تو فرستاده ایم

فَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا

گفتند پس شما چه چیز هستید ما را

أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ أَنْ نَمُنَّ إِلَّا

نفرستاد خداوند چیزی را تا ما را

تَكْذِبُونَ فَاَلُوا رَبَّنَا

دروغ می گویند پس بگو ما را

يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُمُ مُرْسَلُونَ

دانا است که ما را برای تو فرستاده است

وای بر شما

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

و بر ما نیست الا رسانیدن

فَالُوا إِنَّا نَطِيرُ بِكُمْ لَسَنُ لَكُمْ

گفتند پس بگو ما را

تَنْهَوُا الزَّجْمَةَ كُمْ وَلَيْسَ بَكُمُ

بازدارید از کینه

مِنَّا عَذَابُ آيَةٍ فَاَلُوا طَائِرُكُمْ

از ما عذاب است از آیه پس بگو ما را

مَعَكُمْ أَتَرُدُّونَ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ

با شما است آیا بر می گردانید

مُسْرِفُونَ وَجَاءَ مُرَاقِبًا

بسیار است که مراقب

الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ

شهر محضر نهاده ای گروه

اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ اتَّبِعُوا مَن لَّا

پیشروان پیروان پیروان خدا را

يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مَهْتَدُونَ

پیشروان از شما محضر را هدایت نمایند

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدَ الَّذِي فَطَرَنِي

و من است که مرا آفرید

وَالِيهِ تَرْجَعُونَ ءَأَتَّخِذُ مِنْ

و به سوی او بازگردانید آیا مرا از

دُونِهِ إِلَهَةً إِنَّ يَوْمَئِذٍ الرَّحْمَنُ

خداوند عز و جل

لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا

نمی تواند مرا از شفاعت ایشان چیزی و نه

يُنْقِذُونِ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

نجات دهند مرا ایستاده ایستاده ایستاده ایستاده

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ قِيلَ

ایستاده ایستاده ایستاده ایستاده ایستاده

ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي

درست شد در بهشت ایستاده ایستاده ایستاده

يَعْلَمُونَ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي

می دانند که مرا بخشید و مرا نهاد

مِّنَ الْمُكْرَمِينَ وَمَا أَنزَلْنَا

از مجید

عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِ مَنْ جُنِدَ مِنْ

بر قوم او از پس او از لشکری از

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ إِنْ

آسمان را نازل نمائیم ما از آسمان آیدگان را

كَانَتْ الْأَصْحَةُ وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ

باشند آن که یک باشد پس گشتند ایشان

خَامِدُونَ يَا حَسْرَةً عَلَى الْعِبَادِ

مست باشند در حسرت بر بندهگان

مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا

آنچه آید ایشان را از پیغمبران هر گاه بودند ایشان

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا

بر او می خندیدند آنکه ندانند که چگونه

فَرَجْنَا عَنْهُمْ

قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ

پیش از ایشان از نسلهای پیش از ایشان به سوی ایشان باز نمی گردند

وَارِثُ كُلِّ لَمَّا جُمِعَ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ

وراثت کننده هر که گرد آمدند نزد ما حاضر گردانندگان

وَأَيُّهُمْ الْأَرْضُ أَلَيْتَهُ أَحِبَّيْنَاهَا

و از ایشان زمین را که ما را بیش از هر چیز دوست داشتیم

وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَنُفَّثْنَا فِيهِ

و از ایشان زمین را که ما را بیش از هر چیز دوست داشتیم

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ

و گشتیم در میانها باغهای از نخل و انگور

وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ لِيَأْكُلُوا مِنْ

و گشتیم در میانها از چشمهها تا بخورند از

ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ
 سُبْحَانَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ
 كُلَّامِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ
 أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ وَآيَةٌ
 لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَاذَاهُمْ
 مَظْلُومُونَ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ

میزه آن در آنچه که در هر روز در دستهای ایشان آید شکر کنند

مزه است آنچه بیک بار میرسد جفت

همه آنرا در آنچه میرد از زمین دراز

تبار ایشان در آنچه ایشان میدانند و در هر روز

اندر ایشان است که با هر روز در آن روزها پس در هر روز

در آنچه باشد و در هر روز آفتاب میرود برای خوار کردن

لما ذلک

لَهَا ذَلِك تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ
 وَالْقَمَرَ قَدْ رَفَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ غَادَا كَا
 الْعُرْجُونَ الْقَدِيمِ لَا الشَّمْسُ بَدِيعُ
 لَهَا أَنْ تَدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ
 سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ
 وَآيَةٌ لَهُمْ أَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمُ فِي الْفُلْكِ

اندر ایشان است که در هر روز در دستهای ایشان آید شکر کنند

در هر روز در دستهای ایشان آید شکر کنند

سرخ خضای که در آفتاب است در هر روز

در آنرا بر آنچه در گذشته ماه در روز

سبقت کرد روزها در هر روز در هر روز

و در هر روز در هر روز در هر روز در هر روز

الْمَشْحُونِ وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا

برآلوده شده در باغ پرده ها در آستانه ایشان در چشمش او آنچه

بِرَّكَبُونٍ وَإِنْ أَنْشَأْنَاهُمْ فِلا

سوار برآوردند در کار آلوده کنیم غرق کنیم ایشان را پس

صَرْيَحَ لَهُمْ وَلَا هُمْ يُنْقَدُونَ إِلَّا

فرار پس نباشد ایشان را در نهایت نند نماید بایشان کاران کاران

رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ وَإِذَا

رحمتی و متاعی از جانب ما باشد و متاعی بر غنای تا همیشه تا چون

قَبْلَ لَهُمْ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ

که پیش از ایشان بترسید آنچه در پیش در سر شماست

وَمَا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

و آنچه در پس شماست تا شاید شما را بخت یزد در رحم کند شما را

مناجیه

وَمَا نَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا

و آنچه آید بایشان از آیه از آیت های پروردگار ایشان را که

كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ وَإِذَا

بعند ایشان از آن بگریزید درین میسر کنندگان و چنان

قَبْلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ

که پیش از ایشان بخرید از آنکه خدا رزق کرد شما را خدا گفت

الَّذِينَ كَفَرُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْطِعُمُ

آن که کفر میکنند و آن که ایمان آورده اند از آن که اطاعت کنید

مَنْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَا أَنْتُمْ إِلَّا

کسی که اگر بخواهد خدا اطاعت ما را نمیکنید شما را که

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

در ضلالتی روشن و میگویند ایشان که هرگاه خواهد بود

هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

این وعده خدای سبحان اگر راست باشد بپندارید که راست

مَا يَنْظُرُونَ اِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ

کافه بکشند ایشان که بیک آواز باشد بدی که در یک وقت

وَهُمْ يَخِصِّمُونَ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ قِيَامًا

و حال آنکه آنحضرت کنندگان با جمعی که این نرسند اندر کردن

وَلَا اِلَىٰ اٰهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ وَتَفْجِ

در زنند بری اهل نه خویش رجوع کنند بدانان من درنده

فِي الصُّورِ فَاِذَا هُمْ مِنَ الْاَجْدَاثِ اِلَىٰ

در هر یک صاف بر پس چون ایشان که در رمای خویش که خورده اند بری

رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ فَاَلُوْا اَبَٰوَابَنَا مِنْ

بدرگاه رحمت از باز میزنند گویند دای باد ما را که در اینست ما را

مِنْ مَّرْقَدٍ نَاهُذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ وَصَدَقَ

از فرمای این است که نرسد و وعده داد خدای در هر یک وعده درست

الرُّسُلُونَ اِنْ كُنْتَ اِلَّا صَيْحَةً

گفته بپندارید در دفع و هشتم ایشان که نباشد که بیک

وَاحِدَةً فَاِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

آواز پس چون ایشان همه در پیش درگاه حاضر گردان باشند

فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْرَوْنَ

پس امروز جز گمسته کنند هیچ نفس را چیزی و با در است نهیند

اِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّ اَصْحَابَ

که آنچه بودی شما عمل کنندگان بخیر و شر بر سبب اهل

الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغُلٍ فَاِكْهُونَ

بهشت امروز در شغله باشند خوشدل در برای ایشان در هر روزی

هَمْ وَأَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلَالٍ عَلَى الْأَرْشِ

ایشان در سایه های ایشان در بهانه در گنجای بهشت

مُتَكِبُونَ لَهُمْ فِيهَا فَاكِهِةٌ وَلَهُمْ

کینه رفته که نند اندر ایشان است در ایشان میوه بهار ایشان است

مَا يَدْعُونَ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ حَمِيمٍ

آنچه میخوانند خدا را بخشنده از آنکه رحیم است و سلام میرسد ایشان را

وَأَمْتَارُوا الْيَوْمَ أَيُّهَا الْمَجْرُمُونَ أَلَمْ

درجه اندر ایشان از ایشان امروز اگر کرده کفر که دان لازم

أَعْهَدَ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

عهد به آن کهم بر بنی آدم ای فرزندان آدم را بیکدیگر میبندیدم

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

شیطان بهر را بدستور شیطان هرگز شما دشمن است روشن

وَأَنْ اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

و اگر بپرستید من را این بعد که است مستقیم

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ

و در اینجهت بگمراه کرد از شما جبل بسیار گمراه کردید

تَكُونُوا تَعْلَمُونَ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي

شما حق در آن دان اینست در آنجهت

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ إصْلَوْهَا الْيَوْمَ

شمارا وعده دادند پیغمبران و لازم شد به شما امروز

بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى

بر آنچه بهر شما ناسپید گشته بود امروز مهر میبندیم بر

أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ

دهنهای ایشان و سخن گویند با ما دستهای ایشان و گواهی دهد

أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ وَلَوْ نَشَاءُ

پایهای شما آنچه بدینسان کسب کنندگان و اگر ما بخواهیم

لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ

هرگز نه بر چشمهای شما پس سبقت کردند یکدیگر را بر راه

فَإِنِّي بِبَصِيرَةٍ وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ

پس چگونه بیننده شما و اگر ما بخواهیم بگردانیم صورتهای شما

عَلَى مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا

بر جایگاه ایشان پس نمانند بگذشتن

وَلَا يَرْجِعُونَ وَمَنْ نَعْمَرُهُ نُنَكِّسْهُ فِي

روز باز برگردانیم و که ما عمر دهیم او را بداریم و گردانیم او را

الْخَلْفِ أَفَلَا يَعْقِلُونَ وَمَا عَلَّمْنَاهُ

آفرینش آری تعقل نکرده اند ایشان و ما هر چه را او را

الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ

شعر و آنچه بدینسان بگفتن است و اگر اینها جز تذکره و قرآن است

مُبِينٌ لِّبُنْدٍ رَمَرَبْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقُّ

روشن دهر بدیده آید که باز بهر پند زنا و در حق

الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

گفتیم بر قوم کافران این که ما فرمودیم که بر ایشان

خَلَقْنَاهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ أَيْدِينَا أَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا

آفرینیم از آنچه در دستهای ما آفریدیم و ایشان را بهر پند نماند

مَالٍ كُونَ وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا

مالی که چنانچه رام داشتیم و از آنکه رام داشتیم و از آنکه رام داشتیم

رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ وَلَهُمْ فِيهَا

سواران دارند ایشان را و از آنکه تناول کنند و در ایشان است

مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا يَشْكُرُونَ

منفعت و مشرب است این میوزند آیا شکری است که بجا می آورند

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَعَلَّهُمْ

و فراموش کردند بخیر از حق تعالی خدا را می پندارند که ایشان را

يُنْصَرُونَ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ

با یاری کنند تاب در توان ندارند و نمی توانند یاری کنند ایشان را و ایشان

لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ فَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ

ایشان آن لشکری اند حاضر شده گان پس بازدهد روز آن که ایشان

إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

ما می دانیم آنچه در پنهانی و آنچه در علنی است

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ نُطْفَةٍ

آیا نمی بینند که ما ایشان را از نطفه

آیا نمی بینند که ما ایشان را از نطفه

آیا نمی بینند که ما ایشان را از نطفه

آیا نمی بینند که ما ایشان را از نطفه

فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ وَضَرَبَ لَنَا

پس چون او دشمنی است بر پا و زد و زد و زد

مَثَلًا وَلَيْسَ خَلْقُهُ فَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

مثال و نیست که خلقش فالتا که زنده کند استخوانها

وَهُنَّ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا

و همان را زنده کند بگو یا که زنده کند خداوند آنکه ایشان را

أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

اول مرتبه و او است با هر خلقی دانای

الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ

آنکه ساخت برای شما از درخت سبز

نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ أَوَلَيْسَ

آتش پس هر وقت می خواهید آتش بکشید

آتش پس هر وقت می خواهید آتش بکشید

آتش پس هر وقت می خواهید آتش بکشید

آتش پس هر وقت می خواهید آتش بکشید

فانظر

الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ

آنکه بسیار قوی است آسمانها و زمین و قدرت دارد

عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ

بر آنکه بآفریند مانند شما بگو اوست خدا ساز آفریننده دان

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ

اینست امرش اینست فرمانی که بگوید و چون خواهد کرد چیزی را بگوید و او را بشنود

كُنْ فَيَكُونُ فَبُحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ

بگو ایست پس در قدرت و بگو ایست خدا آنچه بگوید بر او قدرت است

مَلَكَوْتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

ملکوت همه چیزها و به سوی او بازگردانید

إِنْدُ عَالِ الْجَهْتِ دَفْعَ قَمَرٍ غَمَصِيدٍ بَارِدٍ مِثْلَ

بسیار محبوب است در آنطرف در آن روز آتش بسیار از آن طرف است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله بگو خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آفَاضَ الْآرُواحَ مِنْ

ستایش را خداوند که بپاشد روحها را از

الْقَدَمِ وَأَخْرَجَ الْوُجُودَ مِنَ الْعَدَمِ

جایگاه و برین و برین آنچه وجودها را از عدم

وَالصَّلَوةُ وَالسَّلَامُ عَلَى السَّيِّدِ الْمُؤَيَّدِ

و درود در محبت خداوند متعال باد بر کسی که

الْمُحْتَرَمِ اللَّهُ صَمَدِي مِنْ عِنْدِكَ مَدَدٌ

و محترم گشته ای خداوند پادشاه من از نزد تو مدد

وَعَلَيْكَ مُعْتَمِدِي نَارِ عِلْبًا مَظْهَرِ

و بر تو است اعتماد من خدایم خدای من که مظهر

الْعَجَائِبِ تَجِدُ عَوْنًا لَكَ فِي النَّوَابِ

عجایبات است بسیارم او یا در هر درگاه در درج و چشمتا

كُلُّهُمْ وَغَمٌ سَيَنْجَلِي بَوْلَانِكَ

همه اندوه و غمیکه درایت نه منتهی کلان استی درایت حق

يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا عَلِيُّ يَا أَبَا الْغَيْثِ اغْنِنِي

ایا علی ایست صدق الله علیه ای پر فروز و سرور کان بفرودم پس

يَا عَلِيُّ أَدْرِ كُنِي وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ

ایا علی این مطلب درک کن مرا در حق فرستاد و مرا بر خجای پیغمبر و فرزندان

أَجْمَعِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

یکجا جمیع اهل حق و ستایش بر سر همه عالم را علی ایان است

وَكَانَ خَيْرَ عَالَمٍ عَلَى مَا أَضَلَّهُ أَفْئِدَتُ مَلَكُوتِهِ

و است از دایمی استغفر علی اسم چون عارض شد او را بهی نازل شد با و عاود و تعلق

بسم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ایست بکنم نام خداوند روزی بمسند در حق کند

يَا مَنْ تَحَلَّى بِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَالْمَنِّ

ای آنکه کشفه مرفت بدان کره های جنبشها در آنکه

يُفْشَاهُ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَبِأَمْنٍ بُلُقْمَسُ

سکن مرفت بپای نام او نیز می کشد می جنبشها رای آنکه کعب کعب مرفت

مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ

از آن بهرودن رفتن از تنگی بهی رخت مرفت دکت و کما استانی شده است

لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَتَسَبَّتْ بِطُفْلِكَ

از قدرت تو دشواریها و بسبب بکجا است بسبب لطف تو

الْأَسْبَابُ وَحَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ

سببها و جوارشده است بسبب قدرت تو حکم

بسم الله الرحمن الرحيم
ایست بکنم نام خداوند روزی بمسند در حق کند
یَا مَنْ تَحَلَّى بِهِ عَقْدُ الْمَكَارِهِ وَالْمَنِّ
ای آنکه کشفه مرفت بدان کره های جنبشها در آنکه
يُفْشَاهُ حَدُّ الشَّدَائِدِ وَبِأَمْنٍ بُلُقْمَسُ
سکن مرفت بپای نام او نیز می کشد می جنبشها رای آنکه کعب کعب مرفت
مِنْهُ الْمَخْرَجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرَجِ ذَلَّتْ
از آن بهرودن رفتن از تنگی بهی رخت مرفت دکت و کما استانی شده است
لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ وَتَسَبَّتْ بِطُفْلِكَ
از قدرت تو دشواریها و بسبب بکجا است بسبب لطف تو
الْأَسْبَابُ وَحَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ
سببها و جوارشده است بسبب قدرت تو حکم

وَمَضَتْ عَلَى ارَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ فَفِي مَشِيدَتِكَ

درودان شده بر وفق خدایش در هر زمان پس هر چه میسر آید

دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمَرَةً وَبَارَادَتِكَ دُونَ

بدون فرموده در فرمان بردارند و بجز خدایش در

فَيْيُكَ مُنْجَرِجَةً أَنْتَ الْمَدْعُوعُ لِلْمَلَمَاتِ وَأَنْتَ

نه گفتن در منجرت زنی خوانا شده برای کلماتی سخت در دنیا

الْمُفْرَعُ فِي الْمَلَمَاتِ لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا

پس که در بیا و علامت که نازل شد دفع منجرت از دنیا که آنچه

دَفَعْتَ وَلَا يَنْكَشِفُ إِلَّا مَا كَشَفْتَ

دفع کنی در دفع منجرت از این که آنچه بر طرف کنی

وَقَدْ نَزَلَ بِي بِأَرْبَابٍ مَا قَدْتُكَ آدَنِي

بمحقق فرموده بن ارباب که بر سبب در دنیا است بر من

ثَقُلُهُ وَالْمَرْبِي مَا قَدَّ بِهِ ظَنِّي حَمْلُهُ وَتَقْدَرُ

کدام در زمانه است آنچه بر من تحقیق که آن که است بر این است آن و قدرت حق

أُورِدَتْهُ عَلَى وَبِسُلْطَانِكَ وَجْهَتُهُ إِلَيَّ

درود خدا بر من برپا داشت حق منجرت که است از این است

فَلَا مُصْدِرَ لِي أَوْ رَدَّتْ وَلَا صَارِفَ لِي

پس نیست بر من که است از این است که است از این است

وَجْهَتِ وَلَا فَاتِحَ لِي أَعْلَقْتُ وَلَا مُغْلِقَ لِي

منجرت که است از این است که است از این است

فَتَحْتُ وَلَا مُبَسِّرَ لِي أَعْسَرْتُ وَلَا نَاصِرَ لِي

که گفتن نیست که است از این است که است از این است

خَذَلْتُ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَافْعُ

در خوار و زلیل که است از این است که است از این است

لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرَجِ بِطَوْلِكَ وَاكْسِرْ عَنِّي

از آن درگاه که در رحمت و فرج با نصیحت و بسکون از من

سُلْطَانَ اَلْهَيْمِ بِحَوْلِكَ وَاَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ

سلطان از خود را بفرست خود در آن با سنج و دیدن

فِيهَا سَكُوتٌ وَاَذِقْنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ

در آن سکوت و بچش آن را شیرینی که در

فِيهَا سَأَلْتُ وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً

در آنجا طلب کردم بفرست از تو رحمت و رحمت

وَفَرَجًا هَنِيئًا وَاَجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ فَرْجًا

و فرجی با برنج و نیت و بکن از بهر آن از جانب خود به بردن رفیق

وَحَيًّا وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْاِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ

بعضی از من با و مشغول من را بسبب از خود از رعایت نمودن

فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ فَقَدْ صَنَقْتُ

این بلائی را که

در اجابت تو در پی هر کس هستم تو به من تحقیق طاقت نداری

لِيَا نَزِلْ بِي يَا رَبِّ ذُرْعًا وَاُمْتَلَأْتُ بِحُلِّ

نازل شده بر من در پی تو ای بار خدایم پر شده ام لب بر داشتن

مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا وَاَنْتَ الْفَارِدُ عَلَيَّ كَشْفِ

آنچه حادث شده است بر من از خود و حال آنکه تو قادر بر دفع کردن

مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفَعْتَ مَا وَقَعْتُ فِيهِ فَاَفْعَلْ لِي ذَلِكَ

آنچه منست که به آن دفع آنچه افتاده ام بدان پس کن من این کار را

وَإِنْ لَمْ اسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

و اگر چه منست که از جانب تو ای صاحب تخت بزرگ

وَكَيْفَ اِنْ مِّنْ عَلَيَّ لَمْ يَكُنْ فِي الْاَيَّامِ السَّبْعَةِ

و بهر روزی که منست که بر من در این هفت روزی

وَكَامِنْ دَعَا عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي بَوْنِ مَرْ

دعوت از برای استغفرت بر او باد رحمت در روز کیستند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند رحیم در روز کیستند

بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو إِلَّا فَضْلَهُ وَلَا

بسم نام خداوند آنکه امید دارم من که فضل را

أَخْشَى إِلَّا عَدْلَهُ وَلَا أَعْتَمِدُ إِلَّا قَوْلَهُ وَلَا

ترسَم من که زنده است او و اعتماد دارم من که گفتار او را

أُمِسُّ إِلَّا بِحَبْلِهِ بَكَ اسْتَجِبْ بِإِذِ الْعَفْوِ

چنگ بزنم من که بر حبلان محکم در صفی بزم رحمت در حاجت او بخش

وَالرَّضْوَانِ مِنَ الظُّلُمِ وَالْعُدْوَانِ وَمِنْ

و خوشنودی از ترس و در گزند دشمنی و از

غَيْرِ الزَّمَانِ وَتَوَاتُرِ الْأَحْزَانِ وَمِنْ أَنْفِضَا

غیر از زمان و تواتر اندوهها و از انقضای

الْمُدَّةِ قَبْلَ التَّاهِبِ وَالْعُدَّةِ وَإِيَّاكَ

مدت عمر پیش از تاهب گرفتن و در راه پلشتن و در

أَسْتَرْشِدُ لِمَا فِيهِ الصَّلَاحُ وَالْإِصْلَاحُ

طلب راهم که در یکم در راه درست مسلع اصلاح کارم

وَبِكَ أَسْتَعِينُ فَمَا يَقْتَرِنُ بِهِ النَّجَاحُ

و در تو یارم و به تو من که در تو نجات

وَالْإِنْجَاحُ وَإِيَّاكَ أَرْغَبُ فِي لُبَاسِ الْعَافِيَةِ

و در تو در کتاف من که به تو در تو در تو در تو

وَتَمَامِهَا وَشُمُولِ السَّلَامَةِ وَدَوَامِهَا

و تمام کردن آن و در تو در تو در تو در تو

وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ

دست بهیم جز از پستی از دوسرهای شیاطین مستمرا

وَأَحْتَرِزُ بِسُلْطَانِكَ مِنْ جَوْرِ السَّلَاطِينِ

از خوار شدن من به دست پادشاهان از جور مستم

فَتَقَبَّلْ مَا كَانَ مِنْ صَلَوتِي وَصَوِّمِي

پس بپذیر آنچه بود از نماز کردن من و روزه داشتن من

وَأَجْعَلْ عَدِي وَمَا بَعْدَهُ أَفْضَلَ مِنْ سُلْعِي

و بگردان پشیمان را خوارتر از آنچه بدو است به سیرت از عیبهای من

وَيَوْمِي وَأَعِزَّنِي فِي عَشِيرَتِي وَقَوْمِي وَ

در روزگار من و عزیز کن مرا در قبیله من و قوم من و

أَحْفَظْنِي فِي يَقْظَتِي وَتَوَمَّنِي فَإِنَّ اللَّهَ خَيْرُ

کن در روزگار من در وقت بیداری و توکل کن زیرا که خداوند بخشنده تر

حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي

کن در روزگار من و تو دانا تر از داناها و رحیم تر از رحیمین اللهم انی

أَبْرَأُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا بَعْدَهُ مِنْ

پندار من به تو در روزگار من و آنچه بعد از آن است از

الْأَحَادِيدِ مِنَ الشِّرْكِ وَالْأَلْحَادِ وَأُخْلِصُ

خود را از پستیها از شرک و کفر و از اهل کفر و کفر و از

لَكَ دُعَائِي تَعَرُّضًا لِلْإِجَابَةِ وَأُقِيمُ عَلَى طَاعَتِكَ

از تو دعای من را برای عرض کردن به تو برای اجابت و من ایستادم بر طاعت تو

رَجَاءً لِلْإِثَابَةِ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَلِيفَتِكَ

و امید را از پادشاهت پس نماز کن بر محمد خلیفه تو

الدَّاعِي إِلَى حَقِّكَ وَأَعِزَّنِي بِغَيْرِكَ الَّذِي

دعا کننده را به حق تو و عزیز کن مرا به غیر تو که

لَا يُضَامُ وَاحْفَظْنِي بِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ

ستم که منصف و نگه داران ما چشم رحمت حق که میوزد هرگز

وَالْحَمْدُ بِالْأَنْفِطَاعِ إِلَيْكَ أَمْرِي وَبِالْمَغْفِرَةِ

دختم کن بنقطع شدن به خواب در کارها و با مرئوس فرعون

عُمْرِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

عسر مراد برآید که در رتبه پادشاهان و اشرافین در خدمت کفن

وَكَا مِنْ دُعَاءِ عَالِي سَلَامٍ فِي بَيْتِ

دوازدهمی است که حضرت علی علیه السلام در باره روز محاسبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

استد میکنم من بنام خداوند بخشنده دهریان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يُشْهَدْ أَحَدًا مِنْ فَطَرِ

رستش بر خوار است انچه اينكه حاضر است اعدا هم كنج مرگ نذر نبرد افكند

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا تَتَّخِذْ مَعِينًا حِينَ

اسماء زمین و فضا پیش گرفت بیچ یا دوسرا ہر گز نہ

بِرَّ السَّمَاوَاتِ لَمْ يُشَارِكْ فِي الْإِلَهِيَّةِ

دفعه شصت و نیت انبار و شهرک در خدی

وَلَمْ يُظَاهَرْ فِي الْوَحْدَانِيَّةِ كَلَّتِ الْكُلُوبُ

درخت نمکته در دهان خوش گلکته فان در حان

عَنْ غَايَةِ صِفَتِهِ وَانْحَسَرَتِ الْعُقُولُ عَنْ

در شش ماه در نصف و تعریف او و گذشت

كُنْهَ مَعْرِفَتِهِ وَتَوَاضَعَتِ الْجَبَابِرَةُ

کے ہوتے ہیں۔

لُحْدَتَهُ وَعَدَّتِ الْوُجُوهُ لِحَشِيَّتِهِ وَأَنْقَادَ

نیز به این فرستاد و از آن فرستاد

كُلُّ عَظِيمٍ لِعَظَمَتِهِ فَلَا تُحَدِّثُوا تَرَا

بسم بزرگان بزرگوار پس از هر وقت حمد شما بی دریغی

مُسْتَقًا وَمَتَوَالِيًا مُسْتَوْتِقًا وَصَلَاةُ عَلِيٍّ

پیوسته و متوالی استواری و صلوات علی

رَسُولِهِ أَبَدًا وَسَلَامُهُ دَائِمًا سَرْمَدًا اللَّهُمَّ

پیوسته و همیشه در رحمت او باد ای اله و مردم خداوند

اجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَلَاحًا وَأَوْسَطَهُ

بگردد صبح روز مرا در نیکو با صلح و اعتدال و ظهر روز

فَلَاحًا وَآخِرَهُ نَجَاحًا وَاعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمٍ أَوَّلُهُ

برکت و در آخر روز منجی و پناه و بپریم بزرگوار از روزی که ابتدای او

فَرَجٌ وَأَوْسَطُهُ جَزَعٌ وَآخِرُهُ وَجَعٌ اللَّهُمَّ

فرج است و وسط آن روز جزع و آخر آن روز درنگی باشد یا در غیاب

لای استغفار

إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نَذْرٍ نَذَرْتَهُ وَ

پیشانی من بپریم از هر نذر که نذر کردی و

كُلِّ وَعْدٍ وَعَدْتَهُ وَكُلِّ عَهْدٍ

از هر وعده که داده ای و هر عهد که چو کردی

عَاهَدْتَهُ ثُمَّ لَمْ أَفِ بِهِ وَأَسْأَلُكَ فِي مَظَالِمِ

عهد که داده ای پس وفا نکردم و چون در مسائل بپریم از تو در بابا استغفار

عِبَادِكَ عِنْدِي فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبِيدِكَ

بندگان تو که در نزد من است پس هر بنده از بنده کنان تو

أَوْ أَمَةٍ مِنْ أَمَائِكَ كَأَنْتَ لَهُ قَبْلِي مَظْلُومٌ

یا کز منی یا کز بندگان تو است که من پیش از تو در برابر او در پیش من مغلوبم

ظَلَمْتُهَا أَيَّاهُ فِي نَفْسِهِ وَفِي عَرَضِهِ أَوْ فِي مَالِهِ

که در خودم ظلم کردم او را در باره نفس او و در بابا عرض او یا در بابا مال او

أَوْ فِي أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ أَوْ غَيْبَةً اغْتَبَتْهُ بِهَا

یا در باغ بهرست او در نزد زن او یا غیبی که غلبت کفم او را بداند

أَوْ تَحَامُلُ عَلَيْهِ بِمَبْلٍ أَوْ هَوًى أَوْ نَفَقَةٍ أَوْ

یا با کفم بر نفس او از راه میل و خواهش و هر چه در سر یا بدین نوع

حِمِيَّةٍ أَوْ رِبَاٍ أَوْ عَصِيَّةٍ غَائِبًا كَانُ أَوْ

حمیت یا ربائی یا بدین که غایب باشد یا

شَاهِدًا أَوْ حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا فَقُصِرَتْ

حاضر باشد درنگ باشد آن شخص یا مرده باشد پس کوتاه است

يَدَيَّ وَضَاقَ عُرِّيَّ بِهَا إِلَيْهِ وَالتَّحَلُّ مِنْهُ

دست من تنگ شد از من گشتن آن بر او و گشتن از او

فَاسْأَلُكَ بِأَمْرِ يَمْلِكُ الْحَاجَاتِ وَهِيَ تَحْبِبُهُ

پس مرا بگو از آن امر که حاجات را دوست دارد و دوست دارد

میر

لِشَيْئِهِ وَمُسْرَعَةً إِلَىٰ إِرَادَتِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَىٰ

از راه اراده او و مشتاقانه به سوی خواست خود آنکه در دعوت

مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرْضِيَهُ عَنْيَ بِمَا شِئْتَ

محمد و فرزندان محمد و آنکه خوشتر از آنکه از من بدو بخشنی

وَتَهَبَ لِي مِنْ عِنْدِكَ رَحْمَةً أَنَّهُ لَا تَنْفُصُكَ

و بخشنی از خودت رحمتی پس که از تو بکشد تا

الْمَغْفِرَةُ وَلَا تُضْرِكَ الْمَوْهَبَةُ يَا أَرْحَمَ

المغفرت و از تو نبرد موهبت ای دانا ای دانا

الرَّاحِمِ بِاللَّهِمَّ أُولِنِي فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ

راحم کننده ای خداوند مرا در هر روز در هر روز

نِعْمَتٍ بِرَبِّكَ ثَنِّينِ سَعَادَةً فِي أَوَّلِهِ بِطَاعَتِكَ وَنِعْمَةً فِي

در نعمت از تو در هر روز بگو بگو در طاعت تو و نعمتی

و نعمتی عطا کن در

اٰخِرِهٖ بِمَغْفِرَتِكَ يَا مَنۡ هُوَ لَا اِلٰهَ وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوۡبَ سِوَاہٖ

آخره بخیرت خود ای آنکه دوست خدا نیست و جز از تو بخیر نمی کند

وَعَاوَنَ عَلَیۡہِ الصَّٰلِحِیۡنَ سَبۡحًا وَّ مَآۡثِرَیۡہُمۡ یَوْمَ الْمُلۡقَیۡ

و عاون علی الصالحین سحر و مآثر ایشان روز محشر

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیۡمِ

بسم الله الرحمن الرحیم

الْحَمْدُ لِلّٰہِ وَالْحَمْدُ حَقُّہٗ کَمَا یَسْتَحِقُّہٗ

الحمد لله و الحمد حقش که سزاوارد است

حَمْدًا کَثِیۡرًا وَّ اَعُوذُ بِہٖ مِنْ شَرِّ نَفْسِیۡ اِنَّ

حمد کثیر و اعوذ به من شر نفس من

النَّفۡسِ لَا مَانَةَ بِالسَّوۡءِ اِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّیۡ وَ

نفس من بر نیاید از شر بدی مگر آنچه رحمت پروردگارم را

بسم الله الرحمن الرحیم

اَعُوذُ بِہٖ مِنْ شَرِّ الشَّیْطَانِ الَّذِیۡ یُرِیۡدُنِیۡ

اعوذ به من شر شیطان که می خواهد مرا

ذَنۡبًا اِلَیۡ ذُنُبِیۡ وَاَحۡزَرُ بِہٖ مِنْ کُلِّ جَبَّارٍ

گناه به من از گناه من و آزار دهنده تر به من از هر ستمگر

فَاجِرٍ وَ سُلۡطٰنٍ جَآءَ وَعَدُ وَقَاہِرٍ اَللّٰہُمَّ

فاجر و سلطان که آمده و قاهر است

اجْعَلْنِیۡ مِرۡجُۡدًا فَانۡ جُنۡدَکَ هُمۡ

اجعل من را بازگرداننده ای که سپاه تو است

الْغَالِبُوۡنَ وَاَجْعَلۡنِیۡ مِنْ حَرۡبِکَ فَانۡ حَرۡبَکَ

الغالبون و اجعل من را از جنگ تو که

ہُمُ الْمُفۡلِحُوۡنَ وَاَجْعَلۡنِیۡ مِرۡ اَوَّلِیَّائِکَ فَانۡ

آنهاست فاتحان و اجعل من را از اولیای تو

اَبۡتَدَا بِہٖ سَکَرَاتِہٖ اَللّٰہُمَّ اِنۡ شِئۡتَ

ابتدا به من سکرته ای بفرستی

أُولَئِكَ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

همانان که از بیم خوار نیستند برایشان نه اندوه خردنگان

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي فَإِنَّهُ عِصْمَةُ أَمْرِي

خدایا مرا اصلاح کن در دین من زیرا که دین مرا بستر است و دین را دانا که بستر است

وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي فَإِنَّهَا دَارُ مَقَرِّي وَابْنَاهَا

و مرا اصلاح کن در آخرت من زیرا که آخرت من است و دین من است

مِنْ مَجَاوِرَةِ اللَّيْلِ مَقَرِّي وَاجْعَلِ الْجُودَةَ

از من که از بستر شب است و بگردان از من که

زِبَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ وَالْوَفَاةَ رَاحَةً لِي

زادگی من را در هر خیری و وفای من را راحت من را

مِنْ رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ

از هر شیئی خدایا صلوات بفرست بر محمد که خاتم

النبيين

النَّبِيِّينَ وَتَمَامَ عِدَّةِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ

پیشانیان و تمام عدت مرسلان و در حق او صلوات بفرست

الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَأَصْحَابِهِ الْمُتَجَبِّينَ وَ

که پاکانند و پاکیزگانند و اصحاب او که پاکیزگانند و

هَبْ لِي فِي الثَّلَاثَةِ ثَلَاثًا لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا

بخش از اینهاست درین روز سهشنبه سه چیزی را بگو که از اینهاست که

لَا تُغْفِرَتُهُ وَلَا غَمًّا لَا أَذْهَبَتْهُ وَلَا عُدًّا

که از من که با من ندارد و غمی را از من که بر من ندارد و دشمنی را

لَا تَدْفَعُهُ بِسْمِ اللَّهِ خَيْرُ الْأَسْمَاءِ وَبِسْمِ اللَّهِ

که از من که دفع کند اسم بسم نام خدا که بهترین نامهاست و بسم نام خدا

رَبِّ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ اسْتَدْفِعْ كُلَّ

که از من که دفع کند از من که استدفع کند هر

مَكْرُوهٍ أَوَّلُهُ سَخَطُهُ وَاسْتَجَابَ كُلَّ مَجْبُورٍ

ناخفته را که استادی آن غضب او باشد و طلب کشیدن بکنم هر بنده را که

أَوَّلُهُ رِضَاهُ فَانْخِمْ لِي مِنْكَ بِالْغُفْرَانِ يَا وَلِيَّ الْحَمْدِ

ابتدای آن خوشنودی او باشد پس کم کن مرا از تو بامرزش ای صاحب حمد

وَمِنْ دُعَائِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فِي بَوَاقِي

و از دعای آن حضرت بر او باد در وضو در صحت خود در بارگاه روز چهارشنبه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خدای روز دهنده در هر گزینده

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ

پسند از برای شب که گفت بیدار باشد و خواب را

سُبَانًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا لَكَ أَلْحَمْدُ

اگر که بیدار کند روز را بیدار شدن تو را بگو

بسم

بَعَثْتَنِي مِنْ مَرْقَدِي وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ

بر او گزید از مرا از قبر من و خداوند اگر میخواستی بگویندی او را

سَرْمَدًا أَحْمَدًا دَائِمًا لَا يَنْقَطِعُ أَبَدًا وَلَا يُحِبُّ لَهُ

جامه ای سپاس پسندش و ستایش دائم که بر من نباشد هرگز و تو نپسند که بشود مراد او

الْخَلَائِقُ عَدَدًا اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَرَخَلْتُ

مخلوقات سرودن با تو از برای ستایش پسندش بگو برای او آفریدی بر او باد

فَسَوِّتَ وَقَدَّرْتَ وَقَضَيْتَ وَأَمَتَّ وَ

پس دلت ندم گوی و از آن گوی و حکم گوی و میرانی و

أَحْبَبْتَ وَأَمَرَضْتَ وَشَفَيْتَ وَعَافَيْتَ وَ

نزد گزینیدی و بیمار گوی و شف دادی و عافیت دادی و

أَبْلَيْتَ وَعَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَيْتَ وَعَلَى الْمُلْكِ

نفت دادی و بر تخت بزرگوار و عالی نشستی و بر پادشاهی

اَحْتَوَيْتَ اَدْعُوكَ دُعَاءَ مَرَضِعَتٍ وَسَبِيلُهُ

ادعای او را که میخواند به مانند خردان که که نازانی شده باشد و سبیل او

وَانْقَطَعَتْ حِيلُهُ وَاَقْتَرَبَ اَجَلُهُ وَتَدَانِي

ویران شده باشد چاره او در تنگ شده باشد دست او در تنگ شده باشد

فِي الدُّنْيَا اَمَلُهُ وَاشْتَدَّتْ اِلَى رَحْمَتِكَ

در دنیا امید او شد و سخت شد به سوی رحمت تو

فَاَتَتْهُ وَوَعُظُمَتْ لِقَفْرِ بَطْنِهِ حَسْرَتُهُ وَكَثُرَتْ

آه او شد و بزرگ شد از برای عدد گذشتن حق حسرت او و بسیار شد

زَلَّتْهُ وَوَعْرَتُهُ وَخَلَصَتْ لَوَجْهِكَ تَوْبَتُهُ

فرستاده شد او و در غافل گشته باشد از برای توبت او و پاک شد

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتِمِ النَّبِيِّينَ وَعَلَى اَهْلِ

پس صلوات بخوان بر محمد و بر جمیع پیغمبران و بر اهل

بیت علی

بَيْتِهِ الطَّيِّبِ الطَّاهِرِينَ وَارْزُقْنِي شِفَاعَةَ

خانه ایشان از پاکان و پاکیزگان و از کز کاند بجا و از کز کاند

مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي

محمد صلی الله علیه و آله و ع و محروم نگه دار مرا صحبت او را

اِنَّكَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اَللَّهُمَّ اقْضِ لِي

ایستغاثه منی رحمت کننده ترین رحمت کننده ای یا خداوند ما را که از برای من

فِي الْاَرْبَعَاءِ اَرْبَعًا اجْعَلْ قُوَّتِي فِي

در روز چهارشنبه چهار چیزی را بکنان قوت در دنیا مرا در

طَاعَتِكَ وَنَشَاطِي فِي عِبَادَتِكَ وَرَغْبَتِي

طاعت خود را در شایسته در عبادت تو و خواهش من را

فِي ثَوَابِكَ وَزُهْدِي فِيمَا يُوْجِبُ لِي

در ثواب تو و در غلبه من بر آنچه موجب است برای

کتابخانه مجلس شورای اسلامی
۱۰۰۰
فهرست

اَبِمَعْقَابِكَ اِنَّكَ لَطِيفٌ بِمَا تَشَاءُ

بر ذلت تو عذاب تو بر من است که تو لطیف آنچه خواهی

وَمِنْ عَمَائِهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ فِي بَوَائِي

و از جمیع دعاها آنقدر است بر او صلوات و سلام در روزهای سخت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحیم

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اَذْهَبَ اللَّيْلَ مُظْلِمًا بِقُدْرَتِهِ

الحمد لله که روزی که تاریکی را با قدرت خود از میان برداشته

وَجَاءَ بِالنَّهَارِ مُبَصِّرًا بِرَحْمَتِهِ وَكَسَانِي

و روزی که با رحمت خود روز را روشن کرد و مرا پوشانید

ضِيَاءَهُ وَاَنَا فِي نِعْتِهِ فَكَمَا ابْقَيْتَنِي

روشنایی او و من در نعمت او پس همچنان که باقی میمانم

و انعم

لَهُ فَاَبْقِنِي لِمِثَالِهِ وَصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ

بر او پس باقی دار او را مانند او و در روزی بر خدای پسر

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ وَفِي غَيْرِهِ مِنْ

محمد و آل او و در روزی که در روزی در غیر این روز

اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ بِارْتِكَابِ الْحَارِمِ

شبها و روزها بارتکاب محرمات خدا

وَاصْطَابِ الْمَأْثِمِ وَارْزُقْنِي خَيْرَ خَيْرٍ

و دستگیر کن مرا از دوزخ و روزی که خیرترین

مَا فِيهِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّهُ

آنچه در آن است و خیرترین آن و از من دور کن شر او را

وَشَرَّ مَا فِيهِ وَشَرَّ مَا بَعْدَهُ اَللّهُمَّ اِنِّي

و شرترین آن است و شرترین آن پس ای خداوند من

و شرترین آن است و شرترین آن پس ای خداوند من

بِذِمَّةِ الْإِسْلَامِ أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ وَبِحُرْمَةِ

برسان همان عهد اسلام برسلم بری و بجزت

الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ وَبِمُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى

قرآن عتقاد و عتد ابرار و بجناب پیغمبر محمد مصطفی

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ وَإِلَيْهِ أَسْتَشْفِعُ لَدَيْكَ هـ

صلوات الله بر محمد و علیه و از تو استشفع در نزد تو

فَاعْرِفِ اللَّهُمَّ ذِمَّتِي إِلَهِي رَجَوْتُ بِهَا قَضَاءَ

پس بشناسان ای اله جان من را که امید داشته ام بپس آن بر کن

حَاجَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اقْضِ

حاجت من ای رحیمترین رحیم کنده من خدا را برادر

لِي فِي الْخَمْبَرِ خَيْرًا لَا يَتَّسِعُ لَهَا إِلَّا كَرَمُكَ

برادر درین زند بختنید بخیر را که گنجت ندارد مگر کرم و

و لا یغنی

وَلَا يُطِيقُهَا إِلَّا نِعْمُكَ سَلَامَةً أَقْوَى بِهَا

و طاقت ندارد آنرا مگر نعمت ای تو که بر تو استوار تر است

عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَةٍ اسْتَحَقُّ بِهَا جَزَاءُ

بر طاعت و عبادت و بپس آن استحقاق بر آن ثواب

مَثُوبَتِكَ وَسَعَةٍ فِي الْحَالِ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ

بسیار تو در دست و در حال از روزی حلال

وَأَنْ تُوْمِنَنِي فِي مَوَاقِفِ الْخَوْفِ بِأَمْنِكَ وَ

و این که ایمن کنی مرا در بجا های خوف و ترس با امن خود و

تَجْعَلَنِي مِنْ طَوَارِقِ الْهُومِ وَالْغُومِ فِي حَصْنِكَ

بکنی مرا از طواری ایام و غم و غم در حصن خود

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهُ لِي شَافِعًا

در دعای من بر محمد و بر آل محمد و بکنی او را واسطه کننده

يَوْمَ الْقِيَمَةِ نَافِعًا إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ

در روز قیامت سودمند و برکتی ده کننده برین رحمان

وَمَرَدَعَاهُ عَلَيْهِ التَّحِيَّةُ وَالشَّيْبُ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ

در جمعه دعای استغفار است بر او باد تحیت و شنبه در باره روز مبارک جمعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم نام خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْأَوَّلُ قَبْلَ الْأَنْشَاءِ وَالْآخِرِ

پیشتر از خلقت که اول است پیش از آفرین و در آخرت

وَالْآخِرُ بَعْدَ فَنَاءِ الْأَشْيَاءِ الْعَلِيمُ الَّذِي

در آخرت بعد از فنا شدن اشیاء دانای که

لَا يَنْسِي مَرَدُّكَ وَلَا يَنْقُصُ شَرُّكَ وَلَا

فراموش میکند که بازگشت او را کم کند و بدی او را

يُخَيِّبُ مَرَدَعَاهُ وَلَا يَقْطَعُ رَجَاءَ مَرْجَاهُ

نمی زند که بازگشت او را قطع کند امید و آرزو

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ

ای اله من گواهی می دهم که تو کافی هستی

شَهِيدًا وَأَشْهَدُ جَمِيعَ مَلَائِكَتِكَ وَ

گواهی می دهم که همه فرشتگان تو را

سُكَّانِ سَمَوَاتِكَ وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ وَ

ساکنان آسمانهای تو و حاملان عرش تو را

مَنْ بَعَثْتَ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْشَأْتَ

همه که برانگیختی از پیغمبران خود و رسل خود را

مُرَاجِنًا فِ خَلْقِكَ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ

زیر منتهای مخلوقات خود گواهی می دهم که تو

و کفایت

أَنْتَ اللَّهُ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَلَا عَدْلُ

تو ی خدا ویکانه هست و نیست شریکی از بهر تو نیست نظیری

لَكَ وَلَا خُلْفَ لِقَوْلِكَ وَلَا تَبْدِيلَ وَأَنْ

از بهر تو نیست نظیری از بهر گفت از نیست بدیاری نیست ترا بدیاری

مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَ

خدا ی پیغمبر مسلمانم علیه و علی ذریه و عزیزه بنده است و

رَسُولُكَ آدَى مَا حَمَلْتَهُ إِلَى الْعِبَادِ وَ هَدَى

رسول است آدای آنچه بارگاه پروردگار است بر بنده کان و هدایت

فِي اللَّهِ خَوْفُ الْجَهَادِ وَأَنَّهُ بَشَرٌ مِمَّا هُوَ حَقٌّ مِنْ

در خدا خورده است جهاد و گفتنی و بر سبب که او حق دارد و آنچه از حق است از

الْثَوَابِ وَأَنْذَرَنِي مَا هُوَ صِدْقٌ مِنَ الْعِقَابِ

از ثواب و از ترساندنی و آنچه از عتاب است از عتاب

و نه از عتاب

اللَّهُمَّ ثَبِّتْنِي عَلَى دِينِكَ مَا أَحْبَبْتَنِي وَلَا

بار خداوند ثابت کن مرا بر دین خود آنچه زنا دارم مرا و میل

تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي وَ هَبْ لِي

مغفرت مرا پس از آنکه راه منهد باش مرا بخش از بهر من

مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ صَلِّ

از نزد خود رحمتی بر سبب که تو بی سبب بخشنده و دهی رحمت

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ

بر محمد و خاندان محمد و بگردان مرا از تابعان او و شیعیان او

وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ وَوَفِّقْنِي لِذَلِكَ فَضْ

و بگردان مرا در زمره او و وفق کن ده مرا از بهر او گفتن و فرض

الْجُمُعَاتِ وَمَا أَوْجِبْتَ عَلَى تَمَعِهَا مِنْ

جمعه و آنچه واجب هست بر شنیدن آن از طاعت

الطَّاعَاتِ وَقَمَّتْ لَاهِلُهُمُ الْعِطَاءُ فِي

دری است و قمت که از برای اهل آن از عطا کردن

يَوْمَ الْخِزْيَانِ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ

روز قیامت بر سر کوزه زیاده خدای غالب محکم کار

وَمِنْ عَامِلِيهِ أَكْمَلُ الْخِيَارِ فِي الشَّيْءِ فِي يَوْمِ

و از جمله دعای اکثر است مصلی علیه در باره روز نشسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابتدا بسم نام خداوند روز و بنده در حق شنیده

بِسْمِ اللَّهِ كَلِمَةُ الْمُعْتَصِمِ وَمَقَالَةُ

بسم خدای که جمله چنگ زنده گان و گفتگوی

الْمُتَحَرِّزِينَ وَأَعُوذُ بِاللَّهِ تَعَالَى مِنْ جَوْرِ

پرهیز کنندگان و پناه میجویم بخدای درخشان از جبر دستم کن

الْجَائِرِينَ وَكَيْدُ الْخَاسِدِينَ وَبَغْيُ

تندی کنندگان و کید دگر سرزنشگران و زبردستی کنندگان

الظَّالِمِينَ وَأَحْمَدُهُ فَوْقَ الْحَامِدِينَ بِرَبِّهِمْ

سخت گردان پرستش میگویم از برای حمدی که در حق ایشان است

أَنْتَ الْوَاحِدُ بِلَا شَرِيكَ وَالْمَلِكُ بِلَا تَمْلِكِ

تویی خدای یگانه بدون شریک و در هر چه بدست داری

لَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ وَلَا تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ

نیست خدای در حکمت و در حق منازعه و در هر چه بدست داری

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

سأل بگویم از تو ای خداوند بر محمد بنده و پیغمبر خود

وَأَنْ تُوزِعَنِي مَرِشِبُكَ رَغَاءَكَ مَا تَبْلُغُ

و این که توزیع ده مرا از شکر کن نعمتی را که آنجا برساند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ

وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ

الْعَاصِي الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْمَحْتَاجُ أَشْهَدُ

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

بسم الله الرحمن الرحيم
شهادت است که هیچ الهی نیست مگر خداوند
و ملائکه و اولو العلم قیام با قسط
لا اله الا هو
عزیز و حکیم
دین در نزد خدا
اسلام است
من ضعیف و گناهکار
عاصی و فقیر
محتاجم

لِنُعْصِي وَخَالِقِي وَرَازِقِي وَمُكْرِمِي

اگرچه گناهکار و نادانم و رازگارم و مکرمانم

كَأَشْهَدُ لِدَانِهِ وَشَهِدَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ وَ

همچنین که گواهی دادند و ملائکه و اولو العلم قیام با قسط

أُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ

الْإِسْلَامُ وَأَنَا الْعَبْدُ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ

الْعَاصِي الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْمَحْتَاجُ أَشْهَدُ

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

عصیان کننده درویش پستوار محتاجمند گواهی میدهم

لنقره خانی

كَارِهِ مُدْرِكُ صَمَدِي يُسْتَحْوَذُ

بهنش داده است در کشتن بدست بنیاد است سزاوار است این

الصِّفَاتُ وَهُوَ عَلَى مَا هُوَ عَلَيْهِ فِي عِزِّ

صفات و تعزیزات داد بر آنچه او است است برادر در غلبه کردن

صِفَاتِهِ وَكَانَ قَوَّامًا قَبْلَ وُجُودِ الْفَوْقِ

صفات حق و بعد است توانا پیش از وجود آمدن وقت

وَالْقُدْرَةُ وَكَانَ عَلِيمًا قَبْلَ الْإِجَادِ

و قدرت و بعد است داننده پیش از آفرین

الْعِلْمِ وَالْعِلَّةُ لَمْ يَزَلْ سُبْحَانَا عَلَى جَمِيعِ

علم و علت ندیده شد منزه است خدا بر همه

الْأَحْوَالِ وَجُودُهُ قَبْلَ الْقَبْلِ فِي أَزَلِ

احوال است ذات معبود پیش از پیش است در ازلی

لَطْفًا إِذَا مَلَكَ تَكَلَّمَ مَلَكًا لَوْ لَمْ يَلَمْ

الْأَزَالِ وَبَقَاؤُهُ بَعْدَ الْبَعْدِ مِنْ غَيْرِ

ازای و باقی بماند او بعد از بعد است بدون

إِنْتِقَالٍ وَلَا زَوَالٍ غِنًى فِي الْأَوَّلِ وَالْآخِرِ

انتقال و نماندن و غنی است در ابتدا و در آخر

مُسْتَعْنٍ فِي الْبَاطِلِ وَالظَّالِمِ لَاجُورَةٍ فِي

نیازمند است در باطل و در ظالم نیست جبرورستی در

قَضِيَّتِهِ وَلَا مِيلَ فِي مَشْيِهِ وَلَا ظُلْمَ فِي

حکم کرد و نیست جحف و بی در داد او و نه جبرورستی در

تَقْدِيرِهِ وَلَا مَهْرَبَ مِرْحَبِ كَوْمَتِهِ وَلَا

انذار او و نیست گریزگاه از حکمت با عدل او و نه

مَلْجَأٍ مِنْ سَطْوَاتِهِ وَلَا مَنَاجِمَ نَفْثَانِ سَبَقَتْ

پناهگاه از غضب و خشمها او و نماند از سر از غضب او پیش گرفته است

رَحْمَتُهُ غَضَبُهُ وَلَا يَفُوتُهُ أَحَدٌ إِذَا طَلَبَهُ

رحمت او غضب او را در وقت غرض و می کند او که را که چون طلب کند او را

أَزَاحَ الْعِلَالِ فِي التَّكْلِيفِ وَسَوَّى

از آخ علفت در میان گفت کلفت و برابر است

التَّوْفِيقَ بَيْنَ الضَّعِيفِ وَالشَّرِيفِ مَكْنٌ

ترقیق در میان تا کردن در حاجت شرف می کند تا در میان

آدَاءُ الْمَأْمُورِ وَسَهْلٌ سَبِيلُ اجْتِنَابِ

با دادن امر را و آسان است راه در اجتناب

الْمَحْظُورِ لَمْ يُكَلِّفْ الطَّاعَةَ إِلَّا بِقَدَرِ

محظور را هیچ زیحمات را بکلفت طاعت کند بهت که با اندازه

الْوُسْعِ وَالطَّافَةِ سُبْحَانَهُ مَا أَبْنَى كَرَمَهُ

وسعت و طافت منزله است اخذ او چه ببرد است کرم او

والمعصية

وَأَعْلَى شَانِهِ سُبْحَانَهُ مَا أَجَلَّ نَبْلَهُ وَ

بزرگ است قدر و منزلت او منزله است او چه بزرگ است رسیدن او در

أَعْظَمَ إِحْسَانِهِ بَعَثَ الْأَنْبِيَاءَ لِبَيِّنِ طَوْلِهِ

بزرگ است احسان او بر انبیا و بفرستاد تا بپرسد از انعام او را

وَنَصَبَ الْأَوْصِيَاءَ لِيُظْهِرَ عَدْلَهُ وَفَضْلَهُ

در برابر حق و نصبا تا ظاهر کند عدالت او را فضیلت او را

وَجَعَلْنَا مِنْ أُمَّةٍ سَيِّدًا الْأَنْبِيَاءَ وَخَيْرِ

وگذاشتیم ما را از امتی سیدی انبیا و بهترین

الْأَوْلِيَاءِ وَأَفْضَلِ الْأَصْفِيَاءِ وَأَعْلَى

دوستان و بهترین و عزیزترین

الْأَزْكَيَاءِ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى صَلَّى اللَّهُ

پاکان که خاتم پیغمبر محمد مصطفی صلوات الله

عَلَيْهِ وَالْإِلهِ وَسَلَّمَ أَمْتَابِهِ وَبِمَادَعَانَا

مسلم علیه و آله و سلم و حضرت ابان و قیوم بنی و در کتب حوزه

إِلَيْهِ وَبِالْقُرْآنِ الَّذِي أَنْزَلَهُ عَلَيْهِ وَبِوَصِيَّتِهِ

بسی او و کتاب قرآن که فرستادی ادا براد و در بیان پیغمبر

الَّذِي نَصَبَهُ يَوْمَ الْخَدِيرِ وَأَشَارَ بِقَوْلِهِ

چنان می که بر کوه ادا در روز خدیج و اشاره با کلام او

هَذَا عَلَيَّ إِلَيْهِ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَمَّةَ الْأَبْرَارَ

اینست جناب من برادر و در کتب پیغمبر و امان بگویند

وَالْخُلَفَاءَ الْأَخْيَارَ بَعْدَ الرَّسُولِ الْمُخْتَارِ

و جانشینان بزرگواران بعد از جناب پیغمبر مختار

عَلَيْهِ قَامِعُ الْكُفَّارِ وَمِنْ بَعْدِهِ سَيِّدُ

جناب من و طالب است که از پیغمبر و از آن سیدان

أَوْلَادِهِ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ ثُمَّ أَخُوهُ السَّبْطُ

فرزندان او جناب امام حسن فرزند جناب امیر و فرزندان برادر او پیغمبر پیغمبر

التَّابِعُ لِمَرْضَاتِ اللَّهِ الْحُسَيْنِ ثُمَّ الْعَابِدُ

که پیوسته است به مرضات خدا جناب امام حسین و فرزندان جناب امام

عَلَيْهِ ثُمَّ الْبَاقُ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الصَّادِقُ جُجْفَرُ

بنی العابدین برادران جناب امام محمد و برادر جناب امام جعفر صادق

ثُمَّ الْكَافِرُ مُوسَى ثُمَّ الرِّضَا عَلِيُّ ثُمَّ

فرزندان جناب امام موسی و فرزندان جناب امام رضا و فرزندان

التَّغْيِ مُحَمَّدٌ ثُمَّ التَّغْيِ عَلِيُّ ثُمَّ الرَّبَّكَانِيُّ

جناب امام محمد تقی و فرزندان جناب امام علی نقی و فرزندان جناب امام

الْعَبَّاسِيُّ مُحَمَّدٌ ثُمَّ الْحَسَنُ ثُمَّ الْحُجَّةُ الْخَلْفُ

حسن عسکری و برادران جناب امام حسن عسکری جناب امام صاحب الامر

الصَّالِحُ الْقَائِمُ الْمُنْتَظَرُ الْمَرْحَى الَّذِي

که بیک کار است و بیک است و منتظر است و امید داشته شده است که

يَبْقَاهُ بَقِيَّةُ الدُّنْيَا وَبِمَنْهَ رِزْقٍ

بسیار از او باقیست و دنیا و بوسیله است او رزق را داشته

الْوَرَى وَبِوُجُودِهِ ثَبَّتَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاءَ

منقرضات و بوسیله وجود او زمین را تثبیت کرد و آسمان

بِهِ يَمْلَأُ اللَّهُ الْأَرْضَ قِطًا وَعَدًّا لَا بَعْدَ

بوسیله آن پر میکند خدا زمین را از حد است و انقضای ندارد

مَا مِلْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا وَأَشْهَدُ أَنْ أَقُولَهُمُ

آنچه پر نشده باشد زمین از جور و ستم و گواهی میدهم بیک کار است که راست است

حُجَّةً وَامْتِثَالَهُمْ فَرِيضَةً وَطَاعَتَهُمْ

و ادوات و امتثال را بیک است و درج است و در برابر است از همه و جانش است

و قول است که

وَمَوَدَّتْهُمْ لَازِمَةٌ مَقْضِيَّةٌ وَالْاِقْتِدَاءُ

و در نزد است لازم است و هم حکم کرده است و اقتدا کن

بِهِمْ مُنْجِيَةٌ وَمَخَالَفَتُهُمْ مُرْدِيَةٌ وَهُمْ

ایشان بوسیله نجات است و دشمنی است که با آنها ناسب است و بیک است

سَادَاتُ أَهْلِ الْجَنَّةِ أَجْمَعِينَ وَشُفَعَاءُ

آقایان اهل بهشت است که شفاعت کنندگان

يَوْمَ الدِّينِ وَأَفْضَلُ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ

روز قیامتند و بهترین اوصیاء هستند که رضایت دارند

وَأَمَّةٌ أَهْلِ الْأَرْضِ خَرَعُوا عَلَى الْبَقِيَّةِ وَكُنُوزُهُ

و پیشانیان اهل زمینند بر سر بقیه و گنجینه میباشند

أَنَّ الْمَوْتَ حَقٌّ وَمَسْئَلَةٌ مِنْكَ كَرِوَنَكِرٍ

که بیک است که مرگ است و جواب و سؤال و مشکوک است که بیک است

فِي الْقَبْرِ حَقٌّ وَالْبَعْثُ حَقٌّ وَالنُّشُورُ

در بیان قبر راست است در بختن در قامت راست است حشر و نشر

حَقٌّ وَالْإِصْرُ أَطْحَقُّ وَالْمِيزَانُ حَقٌّ وَالْحِشَابُ

راست است و پسر است راست است و در هر حال راست است و حساب و در بیان

حَقٌّ وَالْكِتَابُ حَقٌّ وَالْجَنَّةُ حَقٌّ

راست است و نامه در حال راست است و در بخت است و در بخت است راست است

وَالنَّارُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا

و جهنم راست است و در است و در است و در است و در است

رَبِّ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ

که در شب در آن و در است خدا بر می خیزاند که که در در خانه بده اند

اللَّهُمَّ فَضْلَكَ رَجَائِي وَكَرَمُكَ

یا خداوند از فضل تو امید من است و کرم بنایت و

وَرَحْمَتُكَ عَفْوُكَ أَمَلِي لَا أَعْمَلُ لِي اسْتَحَقُّ

و رحمت پنداس تو را در بخشش تو امید دارم من است بخت من مرا که هزار بار بستم

بِهِ الْجَنَّةُ وَلَا طَاعَةَ لِي اسْتَوْجِبُ بِهَا

بیب در بخت و در طاعتی و عبادتی از برای من که مستوجب کنم بسبب آن

الرِّضْوَانِ إِلَّا أَنِّي اعْتَقَدْتُ عَدْلَكَ

خشنودی را که اینگونه است اعتقاد و عقیدت دارم عدالت را

وَتَوْحِيدَكَ وَارْتَجَيْتُ إِحْسَانَكَ وَفَضْلَكَ

و یگانگی را و امید دارم من حسن در پند تو و فضل تو

وَتَشَفَّعْتُ إِلَيْكَ بِالنَّبِيِّ وَأَوْصِيَاءِهِ

و طلب شفاعت کردم بپسند تو بر پیغمبر ص و اوصیای او

مِنْ أَجَلَّتِكَ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ

از بخت تو و تویی خداوند گرامترین گرامی و از بخت تو

أَمْرُهُ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ

فرمان داشت سجده کند یکبار نه پنجبار از آنجا که خداوند یکتا را ندیده

بَلَدٌ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

نشده است و فرزندی که نباشد و کسی که بر او برابری نداشته باشد احدی

وَيَرْبِّي الْفَلَاقِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَمِنْ

و پناه میجویم به هر که در حقش شکافده از شر آنچه آفرینان دارد

شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ

شر تاریکی چون تاریکی سحر و پناه میجویم به خداوند از شر نفثات

فِي الْعُقَدِ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ

که در عقده است و از شر حسد برزگان و از شر حسد مردمان

وَيَرْبِّي النَّاسِ مِلْكَ النَّاسِ إِلَهُ النَّاسِ

و پناه میجویم به هر که بر او سرافرازی است و پناه میجویم به خداوند و پناه میجویم به خداوند

لا اله الا الله

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ الَّذِي يُوْحِي

از شر دروغس و خناس که از شیاطین است چنان خناس که در سر می کند

فِي صُدُورِ النَّاسِ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

در سینه ها و در سینه ها پناه میجویم از شر جنیان و در میان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم بنام خداوند بخشنده و مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ

پستش در برابر عظمت که هر که را عبادت در برابرش یزد سرافرازان و پناه

يَوْمِ الدِّينِ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

روز دین است و از تو میجویم و از تو میجویم و از تو میجویم

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ

هدایت کن ما را بر راه راست که سیرت کرده شده راه راست که سیرت کرده شده

أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا

نُفِيتَ لَكَ بِرِثَانِ برون غضب کشتگان برایش در

الضَّالِّينَ إِلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

گردانان خدا علی بن ابی طالب پیغمبر خدا که اوست خداوند زنده و

لَا تَأْخُذُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ

فرمانیکردار و سکنه روز خراب از برای او آنچه در آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ مَرْدًا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ

و آنچه در زمین است بکس صاحب قرب و منزلت که شفاعت کند در نزد او

إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَخْلَفُهُمْ

که بجز او نیست کسی که بداند آنچه در پیش رو و پشتهای ایشان است و آنچه پشت ایشان است

وَلَا يَحِطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ

و احدی نمیتواند چیزی را از علم او بجز آنچه او بخواهد بداند

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا

مواضع کردند بر کرسی او آسمان زمین و زمین

يُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

دوست او را نگهداری آنست در ذات رفیع مرتبه بزرگ قدر است

إِكْرَاهٍ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ

مجبورانه در دین در برابر روشنایی

مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ يُؤْمِنُ

از کفر پس هر که اطاعت نکند بشیطان و ایمان آید

بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ

بجمله پس چسبیدند به چنگ در دهان دست آویز استوار کرد

لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

و اینها نیست از جدا شدن او و خداوند شنیدار و دانای است

الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى

کس نیست که گورده اند بدون مرگ ایشان را از تاریکیها بر جرات بری

النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ

روشنایی ایشان کس نیست که گور شده اند درستان ایشان

الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

شیاطینند بدون مرگند ایشان را از نور ایمان بر تاریکیهای جهات

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

کس گورده یاران آتش درختند ایشان در جهنم همیشه میمانند

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ

گواهی داد خداوندی اینکه او نیست غیر کس خدایت که گورده اند خدایت

وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

وحدانند دانشمندی که قیامند بر عدالت بدل داد نیست هیچ غیر کس است

الْغَيْبِ الْحَكِيمُ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ

خبر کننده است از هر کس که ای درستی که دین بین داننده خدا

الْأَسْلَامَ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوْتُوا الْكِتَابَ

اسلام است درخت خبر نیست آنانی که دادند ایشان کتاب

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَيْنَهُمْ

کس از پس آنچه داد ایشان دانش است بین ایشان

وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ

دروغ که کفر کند بر آیات خداوند از پس بیکسر خدا از حساب

الْحِسَابِ قُلْ اللَّهُمَّ مَا لَكَ الْمُلْكُ يَوْمَ

پس گویا است که بگویم از خدایت از دادند پاوش به میدی

الْمُلْكِ مَرَّتَيْنِ سَاءَ وَتَنَزَّعُ الْمُلْكُ مِمَّنْ

بهرت به در هرگز خدایه و بیکری بهشت به در هرگز

تَشَاءُ وَتَعْرِضُ مَرَّتَيْنِ تَشَاءُ وَتَذِلُّ مَرَّتَيْنِ تَشَاءُ

خواستارم و عرض میدهم هر که خواهد و خوار گردانی هر که خواهد

بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ شَيْءٍ قَدِيرٌ

بخت بدست توست هر که بخواهد بدست تو بدست من است

تُوجِبُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوجِبُ النَّهَارَ

در آید شب را در روز و در آید روز را در روز

فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

در شب و در روز مرده را زنده و در روز زنده را مرده

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَرَّتَيْنِ تَشَاءُ بِغَيْرِ

محمول از زنده و در روز مرده را زنده هر که خواهد بدون

حِسَابٍ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

بدون حساب بدست پروردگار شماست خداوندی که آفرید

السموات والارض

السموات وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ

آسمانها و زمین را در شش روز و در روز

اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ

بخت بر آید بر عرش و در شب را در روز و در روز

يَطْلُبُهُ حَشِيشًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ

در روز او را در شب و در شب او را در شب و در شب

مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ثَلَاثُ

بدست او آفرینش و بدست او فرمان و بدست او امر

رَبُّ الْعَالَمِينَ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ

پروردگار عالمیان نیست مساویانند ایشان را در آتش و در آتش

وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ

و ایشان را در بهشت و ایشان را در بهشت و ایشان را در بهشت

هُمُ الْفَائِزُونَ لَوَانَزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ

ایشانند / مسکنان / اگر فرود بفرستیم / این کتاب / قرآن

عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ

بر کوه / برآید / برآید / برآید / برآید / برآید

خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا

ترس خدا / درین داستانها / مثل میزنم آنها

لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ هُوَ اللَّهُ الَّذِي

از برای مردم / تا بترسند / اوست خدا / آنکه

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ غَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

نیست خدایی / مگر او / در پندار پنهان / و در شهادت

هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

اوست بخشنده / و مهربان / اوست خدا / که نیست / مگر او

هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ

بسیار بزرگوار / پاک است / از هر چه / از هر چه / از هر چه

الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ

کبریا / از هر چه / از هر چه / از هر چه / از هر چه

اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ

خدا / از آنچه / از آنچه / از آنچه / از آنچه

الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى

آفریدگار / صورت بخش / برای او / نامهای

يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سبحان / او / در آسمانها / در زمینها / در آسمانها

أَنبِئْ عَنِ ابْنِ مَرْيَمَ إِذِ انبَسَّ عَلَى سِدْرٍ مِّنَ الْمَشْرِقِ

گو بگو / بگو / بگو / بگو / بگو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابتدا میگویم بنام خداوند بخشنده مهربان

أَمَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي عَرَّفَنِي نَفْسَهُ وَكَلَّمَ بِي

محمد بن سرخس درایت که شناساند مرد نفس خوم و داندگشت مرد

عُمَيَّانَ الْقَلْبِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنِي

مهر برتشتوس تایش منق ابر خرامت که کهنه ۱۲

مِنْ أُمَّةٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

از دست جناب خاتم الانبیاء محمد مصطفی ﷺ علیهم السلام

وَلَمْ يَجْعَلْنِي مِنْ سَائِرِ الْأُمَمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ

از جمله اینها

الَّذِي سَرَدَ نُوبِي وَلَمْ يَفْضَحْنِي بِهِ

اسمندی که پستینه کنان در دروازه گنجه در میان

کھانی

أَمَّا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ رِزْقِي فِي

محمد باقر پستش مرزا بهار کوه کهنه در زادان ۱۰ در

يَدَيْهِ وَلَمْ يَجْعَلْنِي رِزْقِي فِي أَيْدِي النَّاسِ

دستهای خف و کمر در نیامده اند روزی در دست مردمان

ختمنامه ادعیه مبارکه شریفه الطیفه

که بهم برزده باشد خطای من که مرا محنت لایم بهم برزده است

نَمَّه الْعَبْدُ الْفَقِيرُ الْحَقِيرُ الْحَاجُّ

نفت این دایه مبارک را بنده در پیش محتاج حمد شده از سر به چو طبع بنده ایست خایه بر کبریا

عَلَىٰ أَكْبَرِ خَاوَرَزْمِيٍّ الْمَدْعُوِّ

یعنی علی اکبر در سکنه غادر زمین خزان شده

بِذَارِ الصَّفَاءِ خُوِي غُفْرَانُ اللَّهِ لِوَالِدَيْهِ

دوار صفای حرمی پ مصنف حتمی جمعی علی سرحد و ماحول اوراد

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله التورينم الله نور التورينم الله نور على نورينم الله الذي هو ما بين الامورينم الله

الذي خلق التورينم التور الحمد لله الذي خلق التورينم التور وانزل التور على التورينم

منورينم منورينم منورينم على نبي محمد الحمد لله الذي هو ما بين الامورينم

مشهورينم على السراء والفساء مشكورينم على الله على سيدنا محمد وآله الطاهرينم

الحمد لله الذي خلق التورينم التور الحمد لله الذي خلق التورينم التور وانزل التور على التورينم

امجدني
اهمالي
بكتابخانه مجلس شوراي عالي

